

תחל שנה וטרלוליה

האוויר מחניק, העשירים איבדו את זה לגמרי והטלוויזיה לא מספקת נחמה * שנת 2022 לא תיכנס לפנתיאון השנים המזהירות, אבל היי, יש לנו את "בואו לאכול איתי" * עדיין לא מרוצים? תאשימו את הבינה המלאכותית

השבוע הראשון של 2023 היה סמל לחדש-

נות ולהתחדשות. התחדשנו בשנה חדשה, בממשלה חדשה, עם שרים חדשים במשרדים חדשים כמו המשרד למשימות לאומיות, המשרד לביטחון לאומי, המשרד לפיתוח החוסן הלאומי ועוד חידושים מהפכניים שיעלו לכולנו בסכומים שמספיקים לקנות את בנק לאומי. כולנו רוצים כמוכר להיות בריאים, שמחים, עשירים, מסור-פקים וצעירים לנצח, וזו בהחלט משימה לאומית שאני בטוח שהשרים החדשים יאמצו אל ליבם. אבל כדי שכל זה יקרה, ובשביל לא לשים את כל הביצים בסל של שר אחד שספק אם יש לו ביצים, מומלץ לכל אחד מאיתנו להסתכל בעיניים פקוחות על המציאות סביבו ולהתמודד עם האתגרים שמס-פקת לנו השנה החדשה.

מזג האוויר

כמו בתחומים רבים שאליהם עוד נגיע, שמסמנים לנו שהעולם נמצא עמוק בתוך עידן הטרלול, בואכה התקופה ההווייזית, גם מזג האוויר הולך ומתחרפן בזמן שכולם מדברים על זה, אבל לא עושים הרבה כדי לבלום את ההידרדרות. המצב שלנו כאן בארץ, לפחות בחורף, סביר בהשוואה למקומות כמו קנדה וארה"ב, שם אפילו פינגווינים ודובים החלו להתלונן על הקור במינוס 40 מעלות, וכדי להתחמם אנשים נכנסים למי-קרה. לפחות הם יכולים להשאיר בחוץ את המוצרים הקפואים והגלידות, אם כי כדי להפשיר את השניצלם על השיש הם יצטרכו לחכות עד יולי. משיטוטיי ברחובות ארצנו אני למד על כמות אדירה של תיירים אירופאים שמסתובבים ברחובות תל אביב וירושלים בטיישרט ובסנדלים, ולא מאמינים שלדבר הזה עם השמש בחוץ אנחנו קוראים ברצינות חורף. מור מליץ מאוד לנצל את המצוקה שלהם כדי לסכם איתם על החלפת דירות תל אביב-לונדון בעוד חצי שנה, מה שישתלם לכם מאוד בחמסינים של אוגוסט.

זמן המשיגנעם

אני מחבב משוגעים שמכניסים קצת טעם מרענן לחיינו השגרתיים, אבל השנה נחשפנו לכמה התנהגויות משונות במיוחד. קניה ווסט, מהמשוגעים הפחות חיינניים והפחות אפויים, התפייט על היהודים וחיבתם לכסף ולא בחרוזים, עם כמה אמירות שהוציאו את החשק לשמוע את השירים שלו, וגם עצרו לו כמה קמפיינים מכניסים. אילון מאסק, שהוא הבעלים של טסלה, של טוויטר ושל אחד האגואים הגדולים בעולם, עדיין מרוויח יפה ואין צורך לדאוג לו מבחינה כלכלית, אבל הבי-חינה הנפשית היא כבר שאלה אחרת, אחרי שבכמה ציורים מיותרים והחלטות משונות הוא מחק לעצמו איזה 100 מיליארד דולר. למה אתה לא מרים טלפון להתייעץ, בן אדם?

ולדימיר פוטין הוא מועמד מוביל לתואר משיגנע השנה בעקבות הפלישה לאוקראינה, וכרגע נראה יותר סביר שהוא יגיע לאברבנאל מאשר לקייב. מי שקטף את נקודות הזכות מהעניין הוא דווקא היריב ולנסקי, שהצליח לחמוק מתדמית היהודי הגניחט ולמצב את עצמו כמנהיג ללא מורא, למרות ההתעקשות שלו להגיע אפילו לבית הלבן במדי ב' שנראה שהוא קנה בחנות ריקושט בדיזנגוף סנטה.

כלכלה ועסקים

בסיכומי השנה החולפת דובר רבות על התרסקותם של כמה

להיטים כלכליים אופנתיים, כמו הביטקוין וה-NFT, ככה שאם לא הבנתם עד עכשיו מה זה בריוק, אין צורך להתחיל עכ-שיו, ואם לא נכנסתם לזה עד היום כמוני, פשוט תגידו תודה. מתברר שלפעמים משתלם להיות טיפש ועצלן.

אבל לא לעולם חוסן. על פי התחזיות, בשנים הקרובות כור לנו נצטרך להרוויח יותר גם כדי לשלם יותר מסים, לממן את עליות המחירים, הדלק והדיוור, וגם את אזרחי ישראל שפחות מאמינים בעבודה ובמסים.

כדי לנסות להפוך את העניין הלא סביר הזה לקצת יותר נעים, אני מציע כאן לממשלה הנכנסת להנהיג נוהל של משי-פחה מאמצת, כך שכל אחד שהעבודה והמסים שלו מממנים משפחה אחרת, לפחות יכיר אותם באופן אישי, וככה יוכל להיות קשוב יותר לצרכים הספציפיים שלהם, להיות בקיא

נתוני הצפייה בשירורי הטלוויזיה יורדים פלאים. זה היה צפוי, אנחנו צורכים סרטים וסדרות בזמן שנוח לנו והילדים בכלל בטיקטוק. מי שעדיין צופים בטלוויזיה כנראה נהנים לראות אנשים שצועקים זה על זה בכל מיני פאנלים, ולסי-בול מהחדשות. למי שאינם מרוצים מתוצאות הבחירות, אני ממליץ לוותר על הסבל האקטואלי ולצפות בגרסאות מוקלטות של החדשות מהשנה שעברה. שם הם ישמחו לראות שראש הממשלה הוא עדיין נפתלי בנט, ואיתמר בן גביר הוא סתם שלומפר שצועק על שוטרים. מצד שני, הם ייבהלו לגלות שבארץ עדיין משתוללת מגיפת הקורונה.

המוצר הטלוויזיוני שעדיין שולט על מסכינו הוא תוכי-ניות האוכל, על תצורותיהן השונות. לא משנה מתי תפתחו טלוויזיה - תמיד תראו שף מותח ביקורת על איזה סופלה, משהו שהבישולים של סבתא שלו גורמים לו לבי-כות או שסתם יש בהם בצל. התוכנית החביבה עלי מכולם היא "בואו לאכול איתי", שבה מלוהקים חבר'ה שמבחינת הטרלול היו יכולים בקלות להיות חברים של קניה ווסט. יש רק שלושה כיוונים שעוד לא מוצו בתחום הריאליטי של האוכל, ואני מניח שהם יגיעו למסכים בשנה הקרובה: תחרות אלוף שוטפי הכלים, "מאסטר שוטף", שבה המתחרים יקבלו ציונים לפי רמת השמנוניות בסירים והאופן שבו הם מוזגים סבון כלים על צלחת.

נוסף על כך, צפויה לעלות תחרות של שליחי וולט, שבה הם ייבחנו במשימות כמו הבאת פיצה לדירת פנטהאוז בלי מעלית, משלוח מרק בכביש עם באמי-פריס, והוצאת טיפ מלקוח קמצן.

ריאליטי נוסף יבחר את האכלן הבא של ישראל, ובו שורת מתמודדים יתחרו באכילה אתגרית, כולל משימת הגולאש הרוחה והסנדוויץ'-טונה-פג'תוקף.

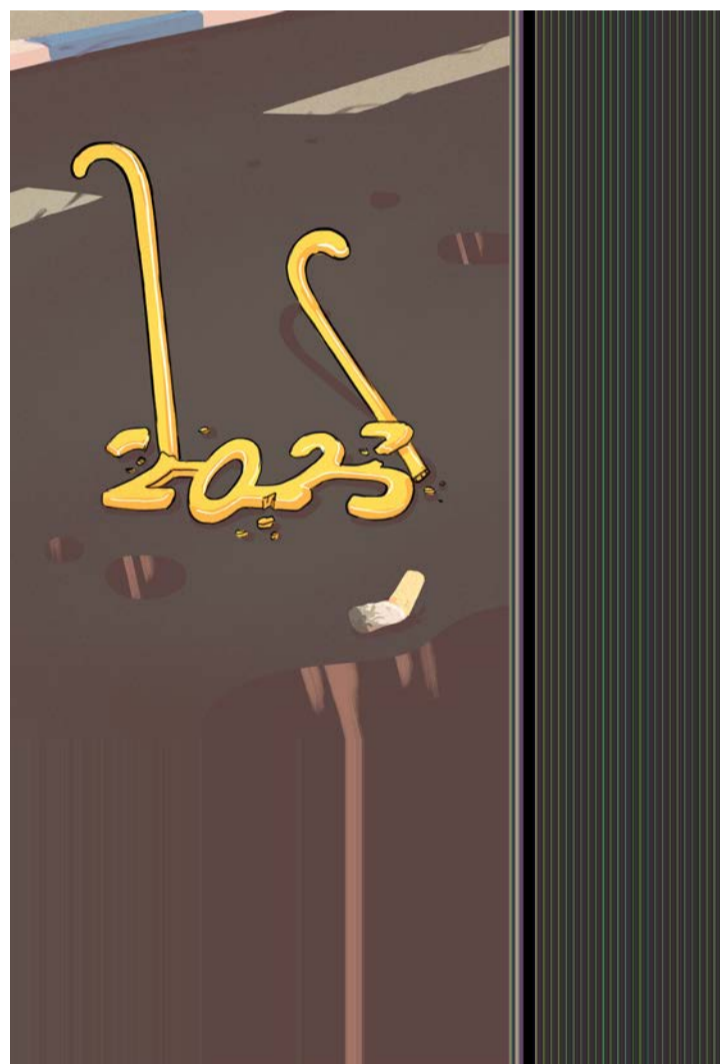
טכנולוגיה

בשנה הקרובה, מי שעוד לא עשה את זה, כולל אני, יצטרך להיכנס לטיקטוק. בלי זה יקטנו סיכוייך להפוך למשפיען ולמוביל חברתי. במקביל, אם שר הסייבר החדש רוצה לקחת על עצמו משימה משמ-עותית שבאמצעותה יזכרו אותו בעתיד, כמו כחלון ורפורמת הסלולר, הייתי ממליץ לו לנסות להוציא מחיינו את הפקס. צמצום פליטת גזי חממה, האטת ההתחממות הגלובלית או הקטנת השימוש בפלטטיק הם משימות מורכבות מדי הפקסים, לעומת זאת, הם מוצגים מוחשיים שהנוכחות שלהם במרחב הציבורי ב-2023 היא מחדל שזועק לשמיים. בעוד רגע מדי-פסות תלתי-ממד כבר ידפיסו לנו מכוניות בבית, וזה יהיה די מביך אם לצידן באומת הסטארט-אפ עדיין יעמוד מכשיר שבסך הכל מסוגל להוציא נייר, וגם את זה הוא עושה תוך השמעת קולות ורעשים שלא היו מביישים רכבת קיטור.

הנושא החם ביותר בשנה המתקרבת צפוי להיות האינטליגנציה המלאכותית. המחשב יידע לצייר לנו ציורים ולכתוב לנו טקסטים באיזה סגנון שנרצה. הוא יענה בשבילנו למיילים, יעשה במקומנו שיעורי בית וייתר הרבה מעצבים גרפיים ואנשי מחשבים שכותבים קוד.

גם אני משתדל לא לשקוט על שמריי, ואת הטור הזה כתבה עבורי תוכנת AI, לאחר שההנחיות שנתתי היו: "כתוב מאמר כיצד עלינו להתכונן לשנה הבאה. שיהיה חינוכי ואקטואלי כמו ג'קי לוי ואברי גלעד, עם חוש הומור שישלב בין מאיר שלו, חיים נחמן ביאליק ונגסי ברנדס". מקווה שאהבתם, ואם לא - תבואו בטענות לבוט. *

yairn@israelhayom.co.il

איור: עובדיה בנישו

בניהול ההוצאות שלהם, ולדעת מה הכסף שלו עשה היום בארנק של משהו אחר. יש גם בשורה כלכלית טובה או לפחות מתוקה - המשקאות הממותקים הוזלו, ומכיוון שהמים דווקא מתייקרים - אולי כדאי לשקול לעבור להתקלה בקריסטל מנטה או לשנות את התכולה בכרוזים, כך שאם יעשו לך את המתיחה הוותיקה ויבי-קשו ממך לבדוק אם יש מים בכרוז, הפעם תוכל לחזור ולהגיד "לא, יש שם קולה".

טלוויזיה